

Imponerende Shaffy voor kinderen

JEUGDTHEATER Shaffy voor kinderen, Stella Den Haag, 9+. Gezien 23/1 in Den Haag, 29 t/m 31/1 in De Krakeling, Amsterdam.

Op het dak van de Citroëngarage nabij het Olympisch Stadion huist een meeuwenkolonie. Traag cirkelen de vogels via de Stadionweg over de Ceintuurbaan naar de Albert Cuyp voor een maaltje vis, een achteloos weggegooide zak patat.

Shaffy voor kinderen van Stella Den Haag is geen strategisch gepland eerbetoon. Scriptschrijver en regisseur Hans van den Boom wilde al jaren een voorstelling maken rond de muziek van Ramses Shaffy. Met zijn nieuwe productie laat hij zien wat een nauwgezette combinatie van verteltheater en theaterconcert vermag.

Twee acteurs (Ilse Warringa en Marc Tielemans) en drie muzikanten verbeelden het verhaal van meisjesmeeuw Mia Dolores en haar

liefde voor de stoere meeuw Fernandes. In een strak gecomponeerde flashback, doorsneden met het beroemde Shaffyrepertoire, wordt duidelijk hoe Fernandes op een kwade dag verdwijnt op de binnenplaats van het jochie Sam, om niet meer op te stijgen. Parallel aan deze lovestory speelt het verhaal van

Strak gecomponeerde flashback, doorsneden met Ramsesrepertoire

Sammy en zijn belagers. In een ontroerende apotheose worden de twee verhalen één.

Zoals meestal in de voorstellingen van Stella Den Haag is het fysieke acteer spel ondergeschikt. Dit liefdesverhaal wordt gedragen door de dictie van de acteurs en hun muzikale begeleiding. Piano, drums en contrabas zorgen ook voor grappige geluidseffecten.

Weinig jeugdtheaterschrijvers we-

ten met taal zulke krachtige beelden op te roepen als Hans van den Boom. Zijn woorden, aards en poëtisch tegelijk, maken de grijswitte fladderpracht van de vogels zichtbaar. Je ruikt de viskraam op de Albert Cuyp, rilt als een natte kledder langs Mia Dolores' 'meeuwenmosse' naar beneden glijdt en op de sudoku van een nietsvermoedende terrasbezoeker spettert.

Met hun uitstekende tekstbehandeling en krachtige zangstemmen geven Warringa en Tielemans geloofwaardig gestalte aan Mia Dolores en haar hitsige oom Henri. Mooi is Tielemans in de openingsscène als hij ingetogen *We zullen doorgaan* zingt, en ronduit imponerend is zijn vertolking van Shaffy's lijdlied *Laat me*. Een pratende en zingende Ilse Warringa switcht moeiteloos van zwijmelende verliefdheid naar radeloze paniek. De slotmonoloog waarin ze haar verlangen vleugels geeft, is adembenemend. Ramses Shaffy zou hebben genoten.

JOUKJE AKVELD